
VOORUITBLIK OP HET NIEUWE SEIZOEN

De redactie

Februari 1993. Nog ruim 5 weken en het nieuwe seizoen start. Nieuwe tenues, een handhaving van de A+ en A-groep, een mutatie binnen het bestuur, een nieuwe opzet van het Clubkampioenschap en een 60-tal leden die staan te popelen om te beginnen.

Het vorig seizoen bracht voor de A-groep helaas niet veel goeds. Teveel calamiteiten, onderling geruzie, verwijten links en rechts, allemaal voortvloeiend uit snelheidsproblematiek. Uiteindelijk viel de A-groep in twee groepen uiteen. Tijdens de jaarvergadering bleek al dat toch nog steeds veel vooral oudere leden niet gelukkig zijn met de huidige situatie. Komend jaar zal moeten blijken of de gemaakte keuze gerechtvaardigd is.

Ons Clubkampioenschap was op sterven na dood. Een commissie, bestaande uit een vijftal enthousiaste leden zette begin januari een gewaagd plan op, menende op deze wijze het kampioenschap nieuw elan te geven. In ieder geval een plan met een duidelijk beleid. Geen gesjoemel meer met alternatieve ritten en als klap op de vuurpijl: wie wel meegaat, maar niet deelneemt, ziet zijn of haar tocht (want de dames gaan ook meedoen) niet in aanmerking komen voor het opkomstenklassement. Uiteraard zullen we hier niet het fijne over dit evenement uit de doeken doen, maar dat een en ander gaat veranderen, dat staat als een paal boven water. Hoofdzaak was voor de initiatiefnemers het feit dat iedereen aan deze clubactiviteit zou moeten deelnemen. Ook ons clublokaal zal hierbij degelijk in beeld worden gebracht. Gezelligheid, samen iets ondernemen, strijd en een pint staan hoog in het vaandel. Wanneer ook deze poging tot mislukken is gedoemd kun je bijna gaan denken aan een definitief einde van de tijdrit. Het is aan jullie om het tegendeel te bewijzen.

Na vijf jaar was onze vereniging toe aan nieuwe tenues. Vier hoofdsponsors maakten het ons mogelijk in 1993 in een nieuwe uitrusting te verschijnen. In willekeurige volgorde volgen hier nogmaals de mensen c.q. bedrijven die het ons mogelijk maakten in het nieuw te verschijnen: Café Jan Evers (clublokaal), Sjra Hulsbosch (administratiekantoor), Automaterialen Zuid te Roermond en Conetra BV te Wessum. Ik denk dat we deze mensen moeten bedanken voor hun financiële steun, zeker nu je toch links en rechts veel negatieve geluiden hoort uit de bedrijfswereld. De economie krijgt gevoelige klappen en als je als vereniging toch nog over zulke bedragen mag beschikken, dan mag je je handjes dichtknijpen. We kunnen nu in een nieuwe outfit aan het nieuwe seizoen beginnen.

Het bestuur kende in de wintermaanden ook een kleine mutatie. Wil Bevers, bestuurslid sinds eind vorig jaar, moest wegens drukke werkzaamheden in zijn Saxofoonwinkel (die overigens prima loopt) zijn bestuurswerkzaamheden neerleggen. Wil, bedankt voor de door jou verrichte activiteiten, ook namens de redactie. Zijn opvolger stond reeds klaar. Jef Bok, actief B-lid, neemt Wils positie in en we wensen Jef een vruchtbaar bestuursjaar toe met veel wijsheid, want in zo'n positie heb je dat af en toe wel nodig.

De redactie wenst iedereen een gezond en vooral sportief fietsseizoen 1993 en spreekt de hoop uit dat we een mooi, maar vooral gezellig sportjaar mogen beleven, zodat we in het komende jaar vooral positieve berichten in "t Binnenblaad" kunnen publiceren.

COLOFON

REDACTIE

Jos van Daal , Joinerstraat 12, Linne tel. 04746 - 5491
Bert Schlicher, Hertestraat 1 , Linne tel. 04746 - 5348
Harrie &
Chris Schuren , Marktstraat 4a , Linne tel. 04746 - 3338
Math Slabbers , Weerdweg 5 , Linne tel. 04746 - 1284

ILLUSTRATIES:

Robert Hilgers, Nieuwe Mergelweg 24, Linne tel. 04746 - 2639

CORRESPONDENTEN:

B - Groep: Sjaak Hulsbosch, Margrietstraat 20, Linne, tel. 04746-2473,
D - Groep: Marly Corbey, Vonderen 16, Linne tel. 04746-4315,

Op- en aanmerkingen over ons clubblad qua inhoud, layout of bezorging kunnen jullie melden bij Harrie Schuren.

DE REDACTIE

Er zijn het vorig jaar niet zoveel eieren gelegd door de heren en dames. Toch vinden wij als redactie dat de rubriek in de afgelopen twee jaar haar bestaansrecht heeft bewezen. Ook dit jaar stellen wij alle leden (ook tientjesleden) opnieuw in de gelegenheid te reageren op het wel en wee van onze vereniging. Laat merken dat je actief bij onze club betrokken bent. Geef je mening over zaken waar je het niet mee eens bent of wat je uitgesproken goed vindt. Jouw inzending kan aanleiding zijn tot discussie binnen de club of zelfs tot daaruit voortvloeiende veranderingen.

SEIZOEN 1993

De voorzitter

Het is 4 maart als ik dit stukje schrijf voor het openingsnummer 1993 van ons clubblad. Ik heb zojuist met onze 'tenueleverancier' gebeld en deze deelde mede dat de bestelling 'ingepakt en wel' was. Gelukkig maar, want de bestuursleden hebben al eens nerveus met elkaar gebeld. Op 10 maart zal ik 's avonds met Piet naar Gent rijden om ons nieuwe visitekaartje op te halen. Honderdneuentachtig stuks fietsspul ! Sponsors, bedankt. Ik hoop, nee verwacht, dat de nieuwe tenues een extra stimulans zullen zijn om met elkaar op een sportieve wijze aan de slag te gaan. 1993 moet een jaar worden waarin het bestuur niet meer over vervelende zaken behoeft te redeneren.

In 1993 zal de opsplitsing in de A- en A plus-groep gehandhaafd blijven. Er is geen minimum-opkomst-aantal afgesproken, derhalve kunnen de A plus-geïnteresseerden zich op eigen initiatief samenvoegen en apart rijden. Zij dienen daarbij wel de verantwoording t.a.v. de te fietsen route (organieke programmatocht !) in acht te nemen. Sluit men zich aan bij de A-groep, dan dient men onverwijld de aldaar afgesproken snelheidslimiet van 35 km te respecteren. Het bestuur zal hier kordaat (en stevig) optreden, maar gaat er vooralsnog vanuit dat daarvan geen sprake hoeft te zijn.

De redactie van ons clubblad is al bij elkaar geweest om ons ook in 1993 te voorzien van de nodige informatie. Het 'Binnenblad' is al niet meer weg te denken. De 'tijdritcommissie' is bij elkaar geweest en daarbij zijn goede ideeën ontplooid. In 1993 zal op twee woensdagavonden voor iedereen een tijdrit gepland staan. De Meinweg zal 'op en neer' als parcours dienen en er zal geen alternatieve tocht verreden worden. Laten we trachten er een groots clubgebeuren van te maken.

Ook de 'Hemelvaartcommissie' heeft haar voorbereiding aangevangen en het 'Hunsrückgebiet' is dit jaar weer tot arena verkozen.

Dat de weergoden in mei mogen meewerken. Overigens, heb ik de info-avond daaromtrent misgelopen ?

Tot slot zijn er nog de 'fietstrailertechici', die op het punt staan de eerste buizen aan elkaar te lassen. Vanaf dit seizoen zullen wij onze fietsen op een professionele manier kunnen vervoeren. Prachtig.

Als we daarbij nemen dat nog enkele mensen studeren op een 'jongerengroep' en last but not least degenen die jaarlijks voor een perfect programma zorgen, dan constateer je dat er goed gewerkt wordt. Dat is ook wat ik als voorzitter voorsta. Geen log en dicterend bestuur, maar kleine groepjes leden, die elk op hun eigen manier energie steken in de vereniging. Samen het geheel willen dragen. De betrokkenheid zal daarmee vergroot worden.

Het seizoen 1993 gaan we van start met 62 grotendeels gemotiveerde trimfiet(st)ers en in onze nieuwe, uniforme outfit dienen we De Lekke Tube als homogene vereniging te presenteren, zowel binnen als buiten Linne.

Samen met de andere bestuursleden wil ik er in elk geval mijn best voor doen.

Tot ziens op onze openingsrit !

ERE WIE ERE TOEKOMT!

De Redactie

GEERT VAN POL WINNAAR JAN EVERS PRIJS 1992 B-GROEP

Op de jaarvergadering van 30 december 1992 werd Geert van Pol gehuldigd als winnaar van de Jan Evers Prijs 1992. Voor velen was dit een verrassing, daar in het clubblad nummer 6 van vorig jaar Sjef Bok op een foto prijkte, daarbij aangeduid als winnaar van de door clublokaalhouder Jan Evers gesponsorde prijs voor de beste verbetering van de tijd in de tijdrif. Bij het vaststellen van de rangschikking voor de Jan Evers Prijs 1992 was echter de door Geert van Pol gereden tijd van 13 minuten en 36 seconden in 1990 niet meegenomen. Geert zette in de tweede tijdrif van vorig jaar een tijd neer van 12 minuten en 59 seconden. Dat betekende een verbetering van zijn best gereden tijd van maar liefst 37 seconden. Geert werd daarmee dan ook de enige echte winnaar van de Jan Evers Prijs 1992. We geven hem dan ook hier de eer die hem toekomt.

STAND JAN EVERS PRIJS 1992 B-GROEP

NAAM	Verschil	Tijd 1992	Beste tijd tot nu toe
1. Geert van Pol	0:37	12:59	13:36
2. Sjef Bok	0:01 -	12:29	12:28
3. Har van de Venne	0:10 -	12:13	12:03
4. Sjra Hulsbosch	1:03 -	12:53	11:50

HAR VAN DE VENNE EEN "ECHT" B-LID

In de laatste uitgave van vorig jaar werd zoals gebruikelijk na afloop van het clubseizoen de balans opgemaakt voor wat de opkomstenklasseringen door de jaren heen. Dat Har Senssen dit klassement al jaren aanvoert weet iedereen natuurlijk allang. Iedereen weet natuurlijk ook dat Har Senssen al sinds de oprichting staat ingedeeld bij de A-groep. We kunnen dus zeggen dat Har een "ECHT" A-lid is. Iedereen weet natuurlijk dat Har van de Venne sinds hij lid is van de club, deel heeft uitgemaakt van de B-groep, ofschoon hij diverse malen meegereden heeft bij de tochten van de A-groep. We kunnen Har van de Venne dan ook typeren als een "ECHT" B-lid. In het Eeuwige Opkomstenklassement betitelden wij de gezamenlijk op 28e plaats van dat klassement staande Sjra Hulsbosch en Sjef Bok als eerste "ECHTE" B-leden. Wij hadden daarbij echter Har van de Venne over het hoofd gezien. Har stond in dat klassement namelijk op de 23e plaats met een aantal van 100 tochten. Dat is nog steeds het respectabele verschil van 12 tochten. We kunnen dan ook stellen dat Har van de Venne bij de "ECHTE" B-leden net zo onaantastbaar is als Har Senssen dat bij de "ECHTE" A-leden is.

OVERWINTEREN DOOR EEN AANTAL D-LEDEN

Mia Wessels

Nu het nieuwe seizoen met rasse schreden nadert, is een korte terugblik op de afgelopen maanden zeker op zijn plaats. Als afsluiting van het vorige seizoen zijn wij uit eten geweest. Na algemene stemming werd het 'de Chinees'. De vaste begeleiders waren ook dit keer wederom van de partij. Terugblikkend op het seizoen 1992 werd het een gezellige smulpartij. Dat deze jaarlijks terugkerende bezigheid van de D-groep bestaansrecht heeft, zal niemand ontkennen. Ook de avond, waarop de speurtocht plaatsvond, was zondermeer de moeite waard. Het bestuur had een leuke tocht uitgezet, waarvoor de deelnemers in groepen van zes op pad gestuurd werden. Via de Linnerweerd, de Linnermolen, het 'Rozendaal' en de Bergerweg eindigden we bij café Evers. Daar werden we verwelkomd met snert, die door onze voorzitter op een heerlijke wijze bereid was. Na het bekendmaken van de prijswinnaars, werd er tot in de kleine uurtjes nagepraat en uiteraard veel gelachen. Het was alleen een beetje jammer dat veel dames verstek lieten gaan.

De conditie werd afgelopen winter op een redelijk peil gehouden door toch regelmatig te fietsen en daarnaast grote afstanden te lopen. Iedere zondagmorgen werd er om 09.30 uur vertrokken voor een rondje 'ATB-en'. Hoewel de mannen meestal alleen een tocht maakten, waren zij toch af en toe bereid om gezamenlijk met de aanwezige dames (3 à 4 D-leden) 2 tot 2,5 uur alle bossen in de directe omgeving te doorkruisen. Voor de overige dames geldt daarom het advies om direct vanaf het begin aan de toertochten van de damesgroep deel te nemen. Naast dit 'ATB-en' is er vanaf januari op de woensdagavond door een zestal leden gewandeld. Geen geslenter, maar een stevig marstempo gedurende 2 tot 3 uren om de diverse spiergroepen maximaal te belasten. De weergoden zijn ons echter hierbij zelden gunstig gestemd geweest. Meestal kwamen we drijfnat thuis of had een flinke bries ons kapsel veranderd in een carnavaleske haardos.

Tenslotte hoop ik dat het seizoen 1993 op dezelfde wijze verloopt als het afgelopen seizoen, met andere woorden zonder valpartijen, tegenslagen en vooral droog weer. Ik wens iedereen dan ook een voorspoedig fietsseizoen.

DE WOENSDAGAVONDLOPERS VAN "DE LEKKE TUBE".

Sjaak Hulsbosch

Op weg naar de jaarvergadering besluiten Har, Piet en Sjaak om in de wintermaanden op de woensdagavonden, als voorbereiding op het wielerseizoen, wat te gaan wandelen.

Tijdens de vergadering maken we kenbaar wat onze bedoeling is.

We zullen telkens een 15-tal kilometers gaan lopen, in een rustig tempo en hier om 7 uur bij Jan van Col starten.

Op dit moment hebben we een 8-tal tochten, evenwel met wisselende bezetting, volbracht.

Evenals bij het fietsen is hiervan ook een degelijke administratie bijgehouden.

Zeer beknopt geef ik een overzicht van de routes en van het persoonlijke opkomstenklassement.

Ook geef ik een "kort" verslag over de indrukken, opgedaan tijdens de eerste tocht. Afhankelijk van de reacties en de interesses zal ik andere tochten in de loop van het seizoen publiceren.

DE TOCHTEN

1. Bruggentocht 6-1-1993.

Linne, De Linner Weerd, Panheel, Pol, Wesse, Maasbracht, Linne.

De tocht is 15 km lang, het is regenachtig weer, er wordt behoorlijk doorgelopen en de thuiskomst is om ongeveer half elf.

2. Stormwindtocht. 13-1-1993.

Linne, Montfort, St. Odiliënberg, Lerop, Linne.

De tocht is 16 kilometer lang, het waait met windkracht 8 en we moeten ons tegen de wind inhangen om niet omver geblazen te worden. De Maas is buiten haar oevers getreden en we komen om 22.45 thuis.

3. Langetocht. 20-1-1993.

Linne, St. Odiliënberg, Lerop, Herten, Ool, Merum, Linne.

Het is goed loopweer ofschoon een behoorlijke wind staat. Verder is het regenachtig. De tocht is aan de lange kant, ongeveer 20 km, en we zijn blij als we om kwart over elf in Linne aankomen.

4. Ongeluktocht. 27-1-1993.

Linne, St. Joost, Montfort, Linne.

Het weer is goed, er is iemand onder de trein gekomen, de tocht is 15 km lang en zijn we heelhuids om 22.30 uur in Linne terug.

5. Dichtemisttocht. 3-2-1993.

Kan niet doorgaan vanwege de dichte mist en ziekte van enkele vaste lopers.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

6.Oorlogtocht. 10-2-1993.

Linne, Montfort, 't Reutje, St. Odiliënberg, Linne.

Goed loopweer waarbij het gesprek voornamelijk gaat over de oorlog in Joegoslavië, de bombardementen op Irak en de veiligheid in ons eigen land. De route is 17 km lang en we zijn rond 22.30 thuis.

7.Donkerenachttocht. 17-2-1993.

Linne, Ei van St.Joost, St.Joost, Montfort, De Statie, Linne.

Goed loopweer, maar het is behoorlijk donker in het bos vanaf de camping naar De Statie. De lengte van de tocht is 15 km en we zijn om half elf weer thuis.

8.Aswoendagtocht. 24-2-1993.

Gaat niet door omdat de belangstelling voor het haring happen groter blijkt te zijn.

9.Afwezigentocht. 3-3-1993.

Linne, Brachterbeek, Linne.

Een rustige tocht met z'n tweeën waarbij het gesprek hoofdzakelijk over de dagelijkse werkzaamheden gaat. Het tochtje is 10 km en we zijn voor negen uur weer in de Margrietstraat.

10.Paddentrektocht. 10-3-1993.

Linne, Brachterbeek, Maasbracht, Wesseem, Pol, Panheel, Linne.

Het is een fantastische avond en komen op de brug in Wesseem al de eerste fietsers tegen. Terug in de Weerd moeten we voorzichtig lopen vanwege de vele overstekende padden.

De afstand is weer 15 km lang en we komen om elf uur thuis van een lekkere rustige wandeling.

OPKOMSTENKNLASSEMENT

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Har	x	x	x	x	-	x	x	-	x	x	
Sjaak		x	x	x	x	-	x	x	-	x	x
Piet	x	x	x	x	-	x	x	-	-	x	
Kelly		x	x	x	x	-	x	x	-	-	-
Mia	x	x	x	-	-	x	x	-	-	-	
Thei	x	x	-	x	-	x	x	-	-	-	
Agnes		-	x	x	x	-	-	-	-	-	-
Sjra	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

1. DE BRUGGENTOCHT.

Het is woensdagavond 6 januari 1993 als in de Irenestraat drie vrolijke lopers van start gaan.

Piet Cuypers, Har van de Venne en Sjaak Hulsbosch stappen samen in de richting van Jan Van Col. Afgesproken is dat we ons daar om zeven uur zullen verzamelen. We zijn dan ook benieuwd wie

er nog meer komt opdagen.

Op het kerkplein aankomend staan Mia en Thei Wessels met Kelly al op ons te wachten.

Even later voegt Sjra Hulsbosch zich nog bij de groep.

Het weer is ons niet goed gezind, het begint een beetje te motregen. Verder staat er ook nog een stevige wind.

Onder deze omstandigheden zou er niet gefietst worden, echter lopen zullen de stoere binken.

We besluiten te beginnen aan een tocht door de Weerd, over de stuw en de sluizen naar Panheel te maken. Van daaruit richting Pol en Wesseem, over de Maasbrug naar Maasbracht en vervolgens naar Linne.

Zo starten we klokslag zeven uur en lopen de kerkberg af. Dan rechts het voetpad in dat ons over het kleine bruggetje voert en we houden 't rechtse pad aan richting Huize Heijsteren.

Ondertussen gaan mijn gedachten terug naar mijn jeugdtijd. We lopen hier waar ik met "Moeder Berg" (Oma Sampers) de koe ging melken en waar ik dan het water mocht oppompen om de drinkbak te vullen.

Dan zie ik ook weer voor me die granaat liggen, daar op de hoek van de wei vooraan aan het begin van het paadje. Wat zou ik toen dat ding eens graag hebben opgepakt om te wegen hoe zwaar het wel was. Maar de angst, getrakteerd te worden op een zeer zwaar pak slaag van mijn vader, weerhield me daarvan.

Dan denk ik aan die zondagmiddag toen een daverende ontploffing plaats vond. Daar, waar nu de ingang van het zwembad is, ging ik kijken en ik wist direct dat die waarschuwingen nodig waren.

Daar lagen drie tieners zwaar gewond op de grond. Even later waren onze vrienden Piet Niessen en de broers Wiel en Thei Janissen niet meer bij ons. Hun plaats in het voetbalclubje bleef nog lange tijd leeg. Het paadje waarover we lopen is modderig en regelmatig loopt iemand van ons door de blubber.

Har en Piet lopen voorop en trekken er behoorlijk aan. Het is weer net alsof we aan het fietsen zijn. Ik moet me weer behoorlijk inspannen om het tempo te kunnen bijbenen.

Het begint wat harder te regenen en het is behoorlijk donker. Plotseling een vreemd geluid achteraan in de groep. Omkijkend zien we dat Sjra een grote paraplu heeft uitgevouwen. Wat een slimmerik om hieraan te denken.

Rechts van ons vliegt van schrik een vogel op. Die is waarschijnlijk door ons in zijn nachtrust gestoord. Har meent dat het hier om een gans gaat. We nemen dit van hem aan want we weten dat hij een kenner is. Thuis heeft hij een Japanse nachtegaal.

Sjaak heeft aan een zaklamp gedacht en schijnt hiermee in de richting van 't Weardje. Er komt geen levend wezen in het lichtbundeltje.

Ondertussen loopt Kelly op en neer, dan 10 meter voor ons uit en een ogenblik later is hij hetzelfde aantal meters achter ons. Hij legt zeker de tienvoudige afstand af.

Bij ieder konijnenkeutelje dat hij tegenkomt haalt hij diep adem. Bij iedere "poes graas" of weipaal tilt hij behendig een beentje op. Links even gemakkelijk als rechts. Overal laat hij een druppeltje achter. Hij moet reeds na anderhalve kilometer zijn blaasje volledig uitgeknepen hebben. Regelmatig zakt hij ook door zijn achterpootjes. Ik twijfel, hebben we hier te maken met een menke of een wiefke? Hij zal met deze rituelen de gehele weg doorgaan, onvermoeibaar als een hond.

Piet vertelt ondertussen dat hij dit tripje elke zondag even maakt. Als hij dan thuis komt gaat hij lekker rustig onder de douche en is dan nog ruimschoots op tijd voor de eerste mis. Over sterke verhalen gesproken, vissers hebben ze, fietsers hebben ze en wandelaars schijnbaar ook.

Zo komen we bij Joris Janssen langs, alles in diepe rust. We slaan dan rechtsaf in de richting van de stuw.

Links van de weg, in de wei van Adriaan vanne Jong, lag vroeger een "kouk" waaruit we

salamanders en kwekkerte vingen. Rechts van de weg was een groot gat waar in de oorlog een bom tot ontploffing werd gebracht.

Ik herinneren me nog dat op een zaterdagmiddag in de oorlogsjaren alle ramen opengezet moesten worden. De Duitsers brachten hier een zware Engelse blindganger tot ontploffing. Deze bom had de stuw op 100 meter gemist.

Hier kwamen we uit als we op woensdagmiddag niet gingen voetballen, maar kattedwaad gingen uithalen.

Dan gingen we vanaf de kerk, over de "stijne brôk", door de bongerd "vanne Frank" naar de viskouk aan de "tweede kop".

Door het Weardje langs de bongershek naar het "Oad Measke", niet te verwisselen met de nog bestaande Oude Maas, op zoek naar vogelnesten die in die tijd voor ons niet veilig waren.

Van daaruit via de grote bomkrater naar de stuw.

Dit alles overwegend krijg ik kippevel. Ik voel dat mijn haren recht op mijn hoofd gaan staan. Sneller dan het geluid voel ik, echter zij zijn nog sneller. Voordat mijn hand daar is hebben ze zich weer teruggetrokken.

We lopen ondertussen over de stuw. Het water stroomt met kracht over de deuren. Beneden de stuw schreeuwt weer een watervogel. We zien hem/haar rustig dobberen op het water.

Het tempo is hoog. Ik durf niet te klagen. Het zou toch schande zijn, immers Mia geeft ook geen krimp. Zij fietst niet allen sterk, maar loopt ook nog prima.

Thei maakt met iedereen een babbel en vertelt sterke verhalen uit zijn chauffeursloopbaan naar verre landen. Over de inbraken in vrachtwagens en hoe je je hier tegen kunt wapenen.

Sjra heeft moeite met zijn paraplu, zegt niet zoveel maar ik hoor aan zijn ademhaling dat hij ook behoorlijk moet aanpakken. Fietsen en scheidsrechteren gaat hem toch wel wat gemakkelijker af.

We naderen de sluizen als Piet het verhaal over een Amerikaan en een Belg vertelt.

De Amerikaan komt op bezoek bij een Belgische boer. Deze laat de Amerikaan zijn boerderij, land en vee zien. "Da's mooi, zegt de Amerikaan maar mijn ranchhuis is toch wel meer dan eens zo groot. Mijn eigendom is zo groot dat ik de eindes niet kan zien en mijn machines zijn ook wel wat groter." Plots pakt de Belg zijn geweer en schiet pardoes de ezel die in de wei loopt te grazen dood. "Waarom doe je dat?" vraagt de Amerikaan verwonderd" Och, zegt de Belg, die verdomde konijnen vreten mijn hele wei kaal.

Zo bereiken we de sluizen. Het regent weer behoorlijk. Boven in de werkkamer ziet de sluiswachter van Panheel ons lopen. Je kunt van zijn gezicht af lezen wat hij denkt. "Wat doen die geflipten nog zo laat in dit hondeweer?" Opgepast sluiswachter, Kelly is er bij.

Vervolgens richting Panheel. We nemen niet de weg naar Heel maar gaan rechtdoor door het aangelegde vijverpark en komen aan de achterkant van het wandelpark van Huize Anna uit. Vervolgens lopen we onder de schietboom door van de schutterij van Pol.

Plotseling vliegen er links van ons een aantal vogels weg uit de struiken.

Wat zullen dat zijn? "Dat zijn fazanten", zegt vogelkenner Har. "Die slapen altijd in de bomen."

"Nee, zegt Piet, dat zijn hoender. En die hoender zijn van niemand. Ze mogen van die boer hier de bomen gebruiken om te slapen, maar verder moeten ze zelf maar zorgen dat ze wat te vreten krijgen."

Op de vraag van een van ons waar Piet de wijsheid allemaal vandaan haalt zegt hij: "Maar dat weet ik, ik loop hier toch iedere zondag."

Met dat antwoord doen we het maar en trekken ondertussen verder.

Wij zijn op weg naar de "bebouwing" van Pol, snijden gelijk als bij het fietsen de bocht af en gaan over het fietspad omhoog richting bruggen. Dan dalen we af naar Wesseem en besluiten om niet de fietsweg te volgen maar bij de brug de trappen te nemen naar de Maasbrug. Het is toch van de

gekke vindt Piet dat wij niet de normale weg nemen. Nu zijn we ook nog een kwartier eerder thuis. Is

toch eigenlijk ook niet zo erg mijmert hij. Dan kan ik ook een kwartier eerder aan mijn lekkere boterhammen met schink beginnen. En in het schemerige licht op de brug hoog boven de Maas, daar waar over enkele maanden de sprintjes gewonnen moeten worden, zie ik aan Piets gezicht dat hij reeds met het verorberen van zijn boterhammen is begonnen.

We lopen nu richting Maasbracht, over de Battenweg de Kempweg op.

Het is een stuk rustiger geworden in de groep.

Mijn voeten beginnen pijn te doen, omdat ze ondertussen van de regen en het trappen in plassen, doornat zijn geworden. Verder voel ik dat mijn sokken dubbel zijn gaan zitten. Ook Kelly is een stuk rustiger geworden.

We lopen verder de Stationsstraat af. Aan de boerenbond gekomen kiest iedereen, zonder ook maar enig commentaar, de rechte weg naar Lin.

Hier komen we rond half elf een beetje afgetraind, maar voldaan aan.

Iedereen heeft intussen zijn plan gemaakt.

Piet gaat eerst boterhammen eten, lekker douchen en dan direct slapen.

Har gaat Agnes de tocht helemaal vertellen.

De Wessels spreken af dat Mia eerst in bad mag en daarna komen Thei en Kelly aan de beurt.

Sjraa pakt eerst een lekkere pils, gaat daarna in bad, kruipt met Annie in bed en kijkt samen met haar nog wat naar de televisie.

En ik laat Treesje nog wat wachten tot ik de laatste punt onder dit reisverslag heb gezet.

OVERZICHT GROTE TOCHTEN 1993

De programmacommissie

In deze rubriek wil de programmacommissie dit jaar een voorbeschouwing geven op de grote tochten van de diverse groepen. Ook dit jaar staan er voor de verschillende groepen naar ons idee schitterende tochten op het programma, die voor iedereen de moeite waard zijn om aan deel te nemen. Mogelijk dat we er in slagen om jou alsnog over te halen deel te nemen aan deze tochten. In elke editie van ons clubblad zullen we aandacht schenken aan de tochten die tot het verschijnen van de volgende editie verreden worden. In de eerste periode komt alleen de A+/A groep aan bod, die op zaterdag 8 mei per auto naar Bergheim in het Duitse Eifelgebied reist, om aldaar op de fiets een tocht van ruim 150 km af te leggen.

Grote Eifelronddrit A+/A groep zaterdag 8 mei

Wie herinnert zich niet zaterdag 9 mei 1992. De weersvoorspellingen waren inderdaad slecht, maar de groep van maar liefst 21 leden was niet tegen te houden. Een schitterende tocht door de eifel was hun beloofd. Echter de praktijk: Verkleumd door regen en kou kwamen de heren veel te vroeg weer terug op de plaats van vertrek. De tocht was die dag ingekort (uiteindelijk 110 km) met instemming van alle deelnemers en nadat iedereen zich omgekleed had werd er snel teruggekeerd naar huis. Nou, het weer hebben wij als programmacommissie ook niet voor het uitkiezen. Edoch, het parkoers viel in goede aarde bij de leden, dus was het besluit snel gevallen om deze tocht ook dit jaar op het programma te zetten.

Zaterdag 8 mei a.s. wordt er om 7.00 scherp vertrokken vanaf het Kerkplein. Zorg ervoor dat je 10/15 minuten eerder aanwezig bent zodat alle fietsen tijdig zijn ingeladen. Met de auto's wordt dan koers gezet naar het vertrekpunt Bergheim. Jammer genoeg vergt deze rit toch nog anderhalf uur, maar een sneller alternatief is er eenvoudigweg niet. Als de renners eenmaal hun stalen ros beklimmen, begint een schitterende tocht door heuvelachtig en bosrijk gebied over goede wegen. Via Nideggen en Heimbach volgen we de route naar Hergarten. Dit plaatsje is bekend als pauzeplaats van de route naar Landkern (Cochem). Na Voissel staat het plaatsje Scheven in het routeschema. Vorig jaar was hier de weg opgebroken, waardoor er een alternatieve helling beklommen moest worden. Dit jaar zullen we na het kruisen van het spoor een helling voor de wielen krijgen die echt niet mis is. Erg veel doet de helling niet onder ten opzichte van de Eijserbosweg, maar deze helling is meer dan twee maal zo lang! Maar daar krijgen we ook iets voor terug. Vlak onder de top voordat de weg het bos in gaat heb je een schitterend zicht op het dal. Hopelijk zal het zonnetje daar nog een extra dimensie aan toevoegen.

Via Kall volgen we de grote weg naar Urft, een lange schitterende afdaling, en vervolgens doorkruisen we plaatsen als Marmagen en Diefenbach. Daar waar het vorig jaar de afkorting naar Gemund genomen werd volgen we nu een lange en bochtige afdaling naar Hellenthal. Het klinkt eentonig, al die hellingen en afdalingen, maar dat is het zeker niet! Voordat we de grote weg naar

Simmerath inslaan krijgen we een onvoorstelbare helling. Op zich is de helling niet eens zo steil, omdat je met volle snelheid uit een afdaling snel de eerste honderd meter neemt, maar het lijkt alsof het wegdek aan je banden zuigt, zo snel val je stil op deze helling. Als iedereen deze helling achter zich heeft gelaten en de grote weg op is gedraaid, passeren we het militaire oefenterrein. Als we ter hoogte van Einruhr de grote weg verlaten krijgen we een mooi uitzicht op de Urft-Stausee. Dat mag echter de aandacht voor de hellingen en met name de afdalingen niet wegnemen. Gevaar schuilt er natuurlijk in elke meter. Na de 4 km lange helling naar Steckenborn komen we weer op onbekend terrein, tenminste als de situatie dat dit jaar wel toelaat. Via Rollesbroich passeren we het volgende bergmeer: de Kall-Stausee.

Langzaam naderen we de aankomstplaats. Via diverse binnenwegen via Simonskall, Vossenack en Froitscheid komen we in Bruck, een klein redelijk toeristisch plaatsje in het diep uitgesleten dal van de Ruhr. Er resteren nog 17 km om de route te completeren. Via Brandenburg met uitzicht op de Obermaubachstausee volgt de route de weg naar Ober- en Untermaubach om te eindigen in Bergheim. Het venijn zit in deze route niet alleen in z'n staart, maar in de hele route!

Natuurlijk hebben wij als programmacommissie geen invloed op de weersomstandigheden, maar slechter dan het afgelopen jaar kan het echt niet meer. Alle voortekens wijzen dus op een schitterende dag en evenals vorig jaar verwachten wij dus een grote opkomst. Wij zullen er in elk geval aan werken om er voor iedereen een geslaagde dag van te maken.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

GEDACHTEN VAN UW MEDEFIETSER

VAN GROEP TOT INDIVIDUALISTEN

De eerste twee maanden van het jaar zijn alweer verstreken als ik de stof van mijn wegkarretje veeg. Het nieuwe seizoen, althans de voorbereiding daarop, wordt vandaag gestart. Tijdens de schoonmaak valt mijn oog op een stukje lak dat ontbreekt op een van de buizen. En jawel hoor, het blijkt een breuk te zijn: het frame is weer naar zijn mallemoer. De moed zakt al in mijn schoenen en ik heb nog geen meter afgelegd! Gelukkig krijg ik een vervangend rijwiel ter beschikking gedurende de tijd dat het frame hersteld wordt.

Om goed te overwinteren heb ik dit jaar voor een andere aanpak gekozen. Na de vele blessures van de afgelopen jaren heb ik het "joggen" achterwege gelaten en ben ik overstag gegaan voor het mountainbiken. Nou ja, veel "mountains" zijn er niet in onze streek, maar het biken heeft me toch voldoening gegeven. Hoogtepunt was ook dit jaar weer de door TWC-Posterholt georganiseerde tocht op de Meinweg, een gebied waar ik door het vele draaien en keren af en toe mijn oriëntatie kwijt was.

Als ik op mijn "oude nieuwe" karretje toch de weg op ga, blijkt dat ik niet de enige ben die in training gegaan is. Overal kom je eenlingen of kleine groepjes tegen, die ook in voorbereiding zijn op het nieuwe fietsseizoen. Enigszins onwennig, de andere geometrie van het frame vergt een andere zithouding, zoek ik naar de juiste positie. Het schakelen zonder index lijkt af te stammen uit een andere tijd. Al krakend zoek ik de versnellingen op. Snel kom ik tot de conclusie dat ik iets mis! Ik kan mijn snelheid niet aflezen en de afgelegde afstand is voor mij ook een raadsel. Er zit geen elektronisch meetapparaat op deze fiets. Toch

een vreemd gevoel, schijnbaar is de gewenning aan zo'n LCD schermpje danig verslavend.

Maar goed, de tijd dat ik in groepsverband over de wegen ga fietsen komt naderbij. De individuele activiteiten in de winter en in de aanloop naar het seizoen komen tot een einde. Van diverse kanten wordt er gevraagd naar het seizoensprogramma van dit jaar. Met mij kijken er dus nog meer leden uit naar het seizoen. Om het programma te completeren ben ik in afwachting van de resultaten van de tijdritlemming die wederom gaat proberen de leden warm te maken voor deze strijd om het clubkampioenschap. In het verleden zagen we diverse leden wel kilometers afleggen op de Meinweg, maar dan buiten de tijdmeting om. Het afgelopen seizoen werden zelfs alternatieve tochten georganiseerd voor leden die geen heil zagen in deze tijdritlemming. Dat heeft allemaal geen goed gedaan. Ik vind dat jammer. Ondanks dat ik in de onderste regionen van het klassement verkeer en geen kans (meer) maak op een topklassering, vind ik het belangrijk ook deel te nemen aan groepsactiviteiten die minder interessant zijn als andere. De instelling van de leden wordt steeds individualistischer. Door keuzes te maken uit het programma aanbod (wel/geen tijdritlemming, wel/geen vlakke tocht c.q. klimtocht, die rit wel en die rit niet, etc.) wordt de groep die vroeger zo'n hechte band had verbrokkeld.

In die lijn ligt de afsplitsing van de A+ groep uit de A groep ook. Enkele leden met dezelfde mening betreffende snelheid groeperen zich en eisen het recht op om zich af te kunnen zonderen van de oorspronkelijke groep. Evenals vorig jaar, toen er niet veel gebruik gemaakt werd van deze mogelijkheid, wordt de leden dit jaar de opnieuw de mogelijkheid

geboden om als A+ te rijden als er voldoende interesse is. Waarom zou er geen "A-" (lees: A min) groep kunnen ontstaan die ook de mogelijkheid krijgt om zich af te splitsen, omdat men vindt dat er langzamer gereden moet worden! Maar zo is er ook een groep die vindt dat maart en oktober in het programma thuis horen, een A-extra groep. Weer een andere groep stemt vóór vertrek op woensdag om 18.30 uur in tegenstelling tot 19.00 uur, de vaste tijd tot nu toe: "De A-vroeg" groep. Weer een ander groepje leden vindt de verplaatsingstochten een vervelend fenomeen (waarom in de auto als je wil fietsen?): De "A-anti-auto" groep. Dat hier ook nog allerlei combinaties mogelijk moeten zijn, mag als vanzelfsprekend verondersteld worden. Denk hierbij aan de "A+-extra-vroeg-anti-auto" groep en dergelijke ridicule combinaties.

Dat ik hierbij een en ander uit zijn proporties trek, mag wel duidelijk zijn, of niet soms? Nu mag iedereen zijn eigen mening hebben over de diverse onderwerpen, maar ik vind dat men bij deelname aan groepsactiviteiten rekening moet houden met de wensen van die groep. Als er een meerderheid is voor een bepaald item, dan hoort de minderheid zich aan te passen, zo denk ik.

Enfin, zo kunnen we nog een hele tijd doorgaan en er verschillende items bijhalen, maar een ding staat voor mij vast: Als dit zo door gaat kun je de vraag gaan stellen of een clubverband nog wel gewenst is. Als er

Uw mede-fietsers.

groepjes van twee, drie of vier leden gaan ontstaan met elk hun eigen wensen, dan is het einde van het clubverband nabij. De drang naar het "SAMEN" verdwijnt in onze club. Prestaties, het beter zijn dan een ander, geen gevoel voor de medetrimmer, allemaal items die de individuele samenleving met zich meebrengt.

Deze verschijnselen zijn niet vreemd in relatie tot hetgeen binnen onze maatschappij gebeurt. De voorbeelden en gevolgen kunnen we iedere dag in de krant terug vinden. "Ieder voor zich en God voor ons allen". En al zou je zo'n patroon willen doorbreken, alleen krijg je dat toch niet voor elkaar. Daarvoor zal ieder zich ondergeschikt moeten maken aan de groepsbelangen en dat is een denktrant van jaren geleden, nietwaar? Lijnrecht daar tegenover staat dat als niemand het voortouw neemt, dan komt er helemaal niets van de grond.

Dat ik hierbij alleen over de A-groep leden spreek mag wel duidelijk zijn geworden uit de commentaren op de jaarvergadering in december j.l. Bij de andere groepen staat vriendschap en kameraadschap hoog in het vaandel en maakt iedereen zich ondergeschikt aan de belangen van de grote groep. Als ik de clubboekjes van 5 of 6 jaar geleden doorlees, dan blijkt dat de toenmalige A groep het toen nog uitstekend met elkaar kon vinden. Echter in de loop der jaren zijn de leden uit elkaar gegroeid en is het een en ander veranderd. Wees dus gewaarschuwd!

Naam: Charles Corbeij
Geboorteplaats: Linne
Leeftijd: 36
Lengte: 1.75 meter
Gewicht: 64 kilogram
Schoenmaat: 41
Burgerlijke staat: gehuwd
Opleiding: middelbare school, cursussen gericht op werkzaamheden binnen Justitie
Beroep: sedert zeer kort ambtenaar gemeente Venlo
Familietrekje: soms te impulsief
Wat zou je aan je uiterlijk veranderen: te laat, niet meer nodig !
Opvoeding: behoorlijk vrij, maar met liefde
Ochtendhumeur: weinig last van
Vereniging: T.W.C. de Lekke Tube
Wordt jouw sport serieus genomen?: ja
Andere sporten: geen andere sport
Leukste sport naast fietsen: schaatsen vind ik erg mooi, maar kan het niet goed
Minst leuke: hockey
Sportief hoogtepunt: let op dit seizoen !
Dieptepunt: ergens in 1981, toen Har Senssen me van Born naar Linne heeft moeten duwen !
Favoriete sporter: Claudio Chiapucci
Favoriete sportster: Bettine Vriesekoop
Sportieve concurrenten: Gè Haagmans en Sjra Klesman
Beste sportjournalist: Mart Smeets
Slechtste: Hans Kraay
Doping: of voor niemand of voor iedereen; kan topsport (geld!!!) zonder doping ??
Hobby's: gezin, fietsen, natuur
Huisdieren: hond Bas
Lievelingsgerecht: erwtensoep met pannekoek
Drank: witte wijn
Kleur: groen
TV-programma: sportnet (ATB-en)
Radio: luister niet zo vaak
Lievelingsmuziek: Dire Straits, Eric Clapton, R.E.M.
Laatst gekochte CD: R.E.M.
Op welke muziek dans je stiekem voor de spiegel: géén

Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: voor iets lekkers ! (doordenker)

Favoriete films: Charles Bronson, Clint Eastwood

Acteur: zie films

Actrice: wijlen Audrey Hepburn

Vakantieland: Duitse Eifel, Texel

Romantisch: af en toe

Beste karaktereigenschap: flexibele instelling

Slechtste: soms te hevig reageren

Bang voor: storm

Ligt wakker van: harde wind

Droomt vaak van: mooie vrouwen !

Waarover heb je je de laatste tijd geërgerd: traagheid van optreden in Joegoslavië

Maakt zich ontzettend kwaad over: milieuvervuiling

Hekel aan: bobo's

Heeft respect voor: bijna iedereen

Wie kan je niet uitstaan: Hans Kazan, Hans van der Togt, Gert Berg

Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: verloving Texel

Welke zeker niet: kopen van een Renault-4

Grootste fout in mijn leven: gelukkig geen echte fouten

Ooit een prijs gewonnen: neen

Kunst: weinig interesse

Welk Nederlands nieuws van de afgelopen week bleef je het meeste bij: massa ontslagen

Wereldnieuws: oorlog, honger, armoede

Tijdschriften: geen (af en toe 'Fiets')

Laatst gelezen boek: weet ik niet meer !

Welk boek las je in een ruk uit: 'Candy'

Moet heel erg lachen om: Fawlty Towers

Wanneer heb je voor het laatst gehuild: kort geleden

Politiek: wel eens aardig, moet echter eerlijker !

Milieubewust: ja

Je bent een dag de baas van Nederland; wat zou je als eerste veranderen?: weg met fraude en oneerlijkheid !

Waar raak je opgewonden van: bepaalde vrouwen

Veilig vrijen: prima, hoe meer hoe beter !

Ik heb me voorgenomen en waargemaakt om te stoppen met roken

Haalt neus op voor: vlees met vet

Soms denk ik: we hebben het zo slecht nog niet

VALHELM HOOFDZAAK

Uit: De consumentengids juni 1992

Binnen onze vereniging is het verplicht om een valhelm te dragen als je deel wil nemen aan de door de club georganiseerde tochten. Deze regel is op een gegeven moment in het leven geroepen tot verhoging van de veiligheid van het individuele lid. Het kan bij een val de ernst van een eventueel letsel verminderen. In de Consumentengids van juni 1992 wordt ingegaan op de vraag: "Hoeveel bescherming biedt een fietshelm". De eerste conclusie die wordt getrokken is dat de tot nu meest gedragen helm binnen onze vereniging, de "Wout-Wagtmanshelm" of de "worstenhelm" ver achter blijft bij de moderne polystyreen-helm. De schokdempende werking van deze helm is nagenoeg te verwaarlozen. Bovendien laat deze helm grote delen van het hoofd onbeschermd door de grote openingen tussen de "worsten". Door deze grote openingen ventileert deze helm echter wel goed.

Wil je jezelf beter beschermen dan is een polystyreen-helm een betere keus. Deze helmen bestaan, zoals de naam al zegt voor een groot gedeelte uit polystyreen oftewel piepschuim. De meeste zijn voorzien van een harde buitenschaal, die al naar gelang de dikte beter bestand zijn tegen inwerking van scherpe voorwerpen. Sommige helmen hebben zo'n buitenschaal niet maar zijn overtrokken met een stoffen hoesje. Om te voorkomen dat je door de flinke inspanningen danwel bij warm weer last krijgt van een warm hoofd, zijn er in de helm flinke ventilatieopeningen gemaakt en bedekken zij alleen maar de bovenkant van het hoofd.

De diverse merken hanteren elk een eigen maatopbouw. Bij het ene merk heb je keuze uit vele maten, hetgeen een betere pasvorm garandeert, een ander merk heeft maar 1 maat en moet de helm passend gemaakt worden met schuimrubberen vulstukjes die met klitteband in de helm bevestigd worden. Het gebruik van vulstukjes heeft natuurlijk een nadelig effect op de pasvorm. Het kan leiden tot een wankele en dus onveilige constructie. Elke helm is voorzien van een kinband die strak aangetrokken moet worden. De oren moeten vrijgelaten worden. De helmen zijn op bescherming tegen letsel, passend maken, gebruiksgemak, rijcomfort, gebruiksaanwijzing en ventilatie getest. Het resultaat kunt U de tabel zelf beoordelen.

CONCLUSIE

Aan de hand van de testgegevens kwam de consumentenbond tot de volgende conclusie. Uit de test blijkt dat fietshelmen voor (amateur)wielrenners en andere sportfietsers voor verbetering vatbaar zijn, maar toch een aanzienlijke bescherming tegen hersenletsel en schedelbreuk bieden. De OGK SH-5000 (f. 125,-) en de Agu Sport Primo (f. 130,-) zijn de beste koop, wat wil zeggen dat wil

zeggen beste koop voor een redelijke prijs.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

MEDISCHE SPORTKEURING

Ons B-lid Har Dalemans overhandigde de redactie een overzicht van het keuringsaanbod van het Sportmedisch Adviescentrum (S.M.A.) Midden- en Zuid-Limburg. Het betreft een overzicht van de door het S.M.A. aangeboden sportkeuringen, met de daar bij behorende prijzen per 1 januari 1992 (Keuringsmogelijkheden en prijzen kunnen na deze datum gewijzigd zijn). Keuringsmogelijkheden zijn er in de plaatsen Sittard en Maastricht.

Voor diegenen onder ons, die wat meer zekerheid willen hebben over hun lichamelijke gesteldheid volgt hieronder een overzicht van die keuringen die op het fietsen van toepassing zijn.

Voor meer informatie kan men op het volgende adres terecht:

S.M.A. Midden- en Zuid-Limburg,
Postbus 410,
6130 AK Sittard,
tel. 046-512681
bezoekadres: Sportcentrumlaan 3 te Sittard

KEURING A:

Basisonderzoek met inspanningstest volgens Astrand.

Kosten.

* fl. 92,50 voor personen die ons SMA voor het eerst bezoeken

* fl. 80,00 voor personen die ons SMA eerder bezochten

Duur: 40 minuten

Onderdelen keuring:

- onderzoek van bloed en urine door assistente, evenals de biometrie en longfunctietest
- algemeen lichamenlijk onderzoek en vraaggesprek door en met arts
- submaximale inspanningstest volgens Astrand gedurende 6 tot 10 minuten.

KEURING B:

Uigebreed onderzoek met maximale inspanningstest.

Kosten.

* fl. 132,50 voor personen die ons SMA voor het eerst bezoeken

* fl. 120,00 voor personen die ons SMA eerder bezochten

Duur: 60 minuten

Onderdelen keuring:

- onderzoek van bloed en urine door assistente, evenals de biometrie en longfunctietest
- algemeen lichamenlijk onderzoek en vraaggesprek door en met arts
- maximale inspanningstest gedurende 20-25 minuten met ECG-registratie
- bespreking van sportspecifieke vragen en problemen.

KEURING C:

Uitgebreid onderzoek met maximale inspanningstest. Dit type keuring is bijna net zo uitgebreid als keuring B. Op het tarief kan echter 30 % korting worden gegeven, indien U

- minder dan 1 jaar gelden in ons SMA een B- of C-keuring heeft gehad en
- indien u bij het maken van de afspraak vraagt naar een keuring C door de arts die u vorig jaar heeft gekeurd

Kosten:

* fl. 84,00 voor personen die voldoen aan bovenstaande criteria

Duur: 45 minuten

Onderdelen keuring:

- onderzoek van bloed en urine door assistente, evenals de biometrie en longfunctietest
- algemeen lichamelijk onderzoek en vraaggesprek door en met arts
- maximale inspanningstest gedurende 20-25 minuten
- bespreking van sportspecifieke vragen en problemen.

KEURING D:

Deze keuring betreft de registratie van een rust ECG, ook wel hartflimpje genaamd. Deze keuring kan worden toegevoegd aan de keuring A, B of C.

Kosten: fl. 30,00 inclusief beoordeling door arts

Duur: 15 minuten

De toevoeging van een rust ECG aan een eerste keuring (ook indien U jonger bent dan 35 jaar) verschaft de keurende arts meer informatie over het functioneren van uw hart. Wij adviseren deze keuring vooral aan personen ouder dan 35 jaar, aan personen die enkele jaren niets aan sport hebben gedaan of aan sporters die langdurig of ernstig ziek zijn geweest.

Herhaling hiervan bij een volgende keuring is gewenst, indien uw verhaal daar aanleiding toe geeft.

KEURING E:

Sportmedisch spreekuur inzake advisering over voeding, trainingsbelasting, langdurige sportblessures e.d.

Kosten:

* tot 20 minuten fl. 52,50 (personen die ons SMA eerder bezochten betalen fl. 40,00)

* tussen 21-30 minuten fl. 72,50 (personen die ons SMA eerder bezochten betalen fl. 60,00)

De kosten van keuring E zijn berekend op basis van de duur van het consult. We vragen u om Uw vragen vantevoren op papier te zetten en dit mee te nemen naar het spreekuur. Het consult is ook tijdbesparend, indien u uw probleem eerder aan uw huisarts of specialist heeft voorgelegd en met een verwijzing naar ons SMA komt. Het consult vraagt ook minder tijd indien u eerder een keuring A, B of

C in ons SMA heeft gehad.

KLASSIEKERS EN CYCLOSPORTIEVEN

Chris Schuren

Als gevolg van een tamelijke koude gure februarimaand is voor de meesten van ons het fietsseizoen nog maar pas begonnen. Voor het meerijden in de trimversies van de toerklassiekers is de conditie dan ook nog lang niet op peil. Waarschijnlijk zijn de meeste "Lekke Tubers" nog druk doende hun conditie op een dusdanig peil te brengen, dat de eerste tochten van het officiële programma van onze fietsclub geen problemen opleveren.

Toch wordt hier alvast het seizoenoverzicht van de toerklassiekers en de cycloportieve fietstochten gegeven.

Zoals hiervoor al aangegeven vereist het verrijden van deze tochten voor het merendeel van de deelnemers een zéér gedegen voorbereiding. Diegenen, die de smaak van deelname aan deze tochten te pakken hebben gekregen, evenals diegenen die door de verhalen van deelnemers enthousiast geworden zijn, kunnen dan ook nu reeds een plekje in hun agenda reserveren voor hun favoriete tochten.

Voor de volledigheid wijs ik er nog even op, dat in het overzicht slechts de bekendste en/of meest interessantste tochten zijn weergegeven. Voor meer informatie verwijst ik naar het tijdschrift FIETS (nr 2, 1993). Natuurlijk kun je ook bij mij terecht voor meer informatie.

Toerklassiekers 1993

In het overzicht van de toerversies van de professionele klassiekers heb ik me beperkt tot de toerversies in Nederland en België. Van de overige klassiekers worden meestal ook wel één of meerdere versies georganiseerd, doch hieraan kan vanuit Linne alleen door middel van minimaal één overnachting in de buurt van de startplaats worden deelgenomen.

De populariteit van met name de Ardense klassiekers is de laatste jaren dusdanig gegroeid (tot 8000 deelnemers), dat de meest populaire klassieker (Tilff-Bastogne-Tilff, op 30 mei) door de autoriteiten van bepaalde wegen geweerd wordt. Bij de andere klassiekers in de Ardennen speelt dit probleem (nog) niet, maar het is niet altijd even prettig om met enkele duizenden andere deelnemers tot dezelfde route veroordeeld te zijn. Voor de beginneling maakt de overweldigende ervaring van zo'n hele dag dit nadeel echter ruimschoots goed. Degene die liever in een rustigere atmosfeer zijn tocht voltooit, dient te kiezen voor minder bekende versies of voor de meest zware versies. Met name de toerversie van de Waalse Pijl (overigens erg afwijkend van de originele versie) staat bekend als een echte krachttoer met hooguit 1000 tot 2000 deelnemers.

Ook van onze "eigen" Amstel Gold Race worden twee versies georganiseerd.

Er vanuit gaande, dat de meesten van ons met de Limburgse wegen en heuvels voldoende bekend zijn en derhalve niet zo geïnteresseerd zijn in deelname, is het echter handig rekening te houden met de drukte op de hellingen in het Heuvelland op die data.

KLASSIEKEROVERZICHT

versie:	datum	afstand	start/aankomst	plaats
- Luik-Bastenaken-Luik	2 mei	100-240 km	Tilff	
	30 mei	215 km	Tilff	
	20 juni	140/215 km	Embourg (Luik)	
versie Le Champion	14 aug	245 km	Luik	
- Waalse Pijl	22 mei	114/205 km	Spa	
	12 juni	220 km	Luik	
- Brabantse Pijl	15 mei	216 km	Tremelo (Leuven)	
- Gent-Wevelgem	20 juni	120/225 km	Gent, aank. Wevelgem	
- Ronde van Vlaanderen	29 mei	135/250 km	Kruishoutem	
	5 juni	85-225 km	Roeselare	
versie Trofee Karel van Wijnendaele	26 juni	225 km	Gent	
	4 juli	60/200 km	Aalst	
	14 aug	155 km	Ruiselede (Gent)	
	4 sept	225 km	Eede (Zeeuws Vlaanderen)	
- Amstel Gold Race	20 mei	116/246 km	Heerlen	
versie Dwars door Limburg	15 aug	242 km	Geleen	

CYCLOSPORTIEVEN 1993

Deze tochten hebben geen professionele versie als tegenhanger, maar herbergen wel een wedstrijd-element in zich. Het zijn meestal zware toertochten, waarbij van elke deelnemer de benodigde tijd wordt bijgehouden. Voor meerdere leeftijdscategorieën zijn tijdslimieten aangegeven voor het behalen van een gouden, zilveren of bronzen medaille. Het parcours is meestal niet afgezet voor overig verkeer, maar aan de veiligheid wordt veel aandacht besteed. Daarnaast zorgt de organisatie voor de bevoorradingsposten en voor ondersteuning bij technische mankementen, zodat men geen hinder ondervindt van hinderlijke volgauto's. Deze tochten worden met name in Frankrijk al langere tijd georganiseerd (vandaar de Franse benaming) en worden de laatste jaren steeds populairder.

Voor diegenen die in een goede sfeer en volledig in hun eigen tempo willen rijden zijn deze tochten een echte aanrader. In een volgende uitgave van 't Binnenblaad zal een verslag verschijnen van de belevenissen tijdens de deelname in 1992 aan de cycloportief Claude Criquelion in de Ardennen.

Voor de goede orde vermeld ik er nog even bij, dat men natuurlijk geheel vrij is z'n eigen tempo te bepalen tijdens de tocht, die men natuurlijk ook in groepsverband kan afleggen.

De tochten zijn meestal vernoemd naar beroemde wielrenners en er dienen behoorlijke tot grote hoogteverschillen (tot 5000 m) overbrugd te worden.

Navolgend wordt een beknopt overzicht gegeven van een aantal cycloportieven met erbij vermeld

de afstand en datum, de streek, het hoogteverschil en enkele bijzonderheden.

- JAN RAAS (Vlaanderen), 20 juni, 210 km, 20 hellingen en 20 km kasseien.
- LUCIEN VAN IMPE (Vlaamse Ardennen), 22 mei, 175 km, 24 hellingen, 2050 m hoogteverschil.
- CLAUDE CRIQUIELION (Ardennen), 11 sept., 172 km, 24 hellingen, 3300 m hoogteverschil.
- BERNARD HINAULT (Bretagne), 12 juni, 231 km.
- MARMOTTE (Franse Alpen), 3 juli, 174 km, 5000m hoogteverschil met daarin de Galibier, Telegraphe, Col de la Croix de Fer en Alpe d'Huez.
- LOUISON BOBET (Franse Alpen), 24 juli, 192 km, 4000m hoogteverschil met daarin de Galibier (2x) en de Izoard.
- ISARD BAHAMONTES (Pyreneëen), 31 juli, 204 km, 4500m hoogteverschil over de Aubisque, Tourmalet en Hautacam.

- er in de wintermaanden, in de bossen, vaak meer actieve fietsleden worden waargenomen dan tijdens het officiële seizoen?
 - bij de redactie daarom het plan wordt overwogen om volgend jaar ook nog in het winterseizoen met een uitgave van "t Binnenblad" uit te komen?
 - op 10 april a.s. (Paaszaterdag) weer de traditionele Kennedymars wordt gelopen?
 - we iedere fietser aanraden zijn kilometers die dag nou niet toevallig op hetzelfde traject te rijden, teneinde hinder over en weer te vermijden?
 - u in ieder geval gewaarschuwd bent voor deze drukke dag?
 - er naast de programma commissie, Tourtotocommissie, postbezorgingscommissie, tijdrifcommissie, redactiecommissie, kascontrolecommissie, ook al sprake is van een aanhangwagencommissie (onze excuses als we een commissie over het hoofd gezien hebben)?
 - deze laatste commissie uiteraard zal worden opgedeeld in een aantal subcommissies, zoals daar zijn de lascommissie, de freescommissie en verlichtingscommissie?
 - dit geheel natuurlijk zal worden geëvalueerd in de evaluatiecommissie, onder het toezicht houdend oog van de voorzitter, de secretaris en de penningmeester?
 - enkele mensen zich voorzichtig afvragen hoe het bestuur het geheel denkt te coördineren?
 - de redactievergadering van deze "Wist U dat....?"-opmerkingen steeds rumoeriger ging verlopen?
-

WIELERTERMEN

AAN HET ELASTIEK HANGEN: Dan weer een groepje nog maar net kunnen bijhouden, dan weer moeten lossen (bergop bijvoorbeeld), daarna weer terugkomen enz. We noemen dit ook wel jojoëen. Dit verschijnsel zie je vaak op de Meinweg.

ER DOOR ZITTEN: Tijdelijk geen kracht meer hebben, ook daar komt men soms "doorheen".

ZICHZELF IN DE ETALAGE RIJDEN: Als vrijwel onbekende renner opeens de aandacht trekken door goed te presteren.

FLYER: Renner die in een fraaie stijl (bijvoorbeeld met onbeweeglijk bovenlichaam) enige tot langere tijd zeer snel, als het ware voortvliegt.

FOND HEBBEN: Inhoud hebben, uithoudingsvermogen, iets langere tijd een hoog tempo kunnen volhouden.

DE FORCING VOEREN: Met veel inzet proberen een afscheiding tussen verschillende renners tot stand te brengen. (Op de Meinweg gebeurt dit nog maar sporadisch).

FRINGALE: Geeuwhonger, ontstaat als je te laat eet en dan het gevoel krijgt alsof je van ellende van je fiets valt.

GEGROEPEERD RIJDEN: Renners die fietsen in een grote groep. (Tutti gruppi) Helaas kan dat bij de Lekke Tube niet meer sinds we een A+, A, B en D-groep hebben.

OP HET GEMAK RIJDEN: Men fietst zonder zich al te veel in te spannen, een tempootje van 25 a 30 km per uur. Ook dit verschijnsel is uitgestorven.

GOESTING HEBBEN: Lust, veel in hebben. De vraag is natuurlijk, waarin.....?